

обяснение, което даде учителката, се случи следното нѣщо:

Мишо се сбисъ Андрея; въгнѣва си първиятъ грабна големъ камъкъ и завика:

— Ще те настигна и живъ нѣма да те оставя!

Но ненадейно Мишо се спрѣ. Нѣкаква добра мисъль озари лицето му. Съ ржката, въдкото държеше камъка, той

се прекръсти, хвърли го и извика на Андрея да не се бои.

Малкиятъ Мишо не бѣ забравилъ онуй, което му каза учителната за кръстния знакъ...

Драги читатели, нека почесто се кръстимъ и се молимъ на Спасителя Христа да ни пази отъ лоши мисли, лоши чувствати и лоши дѣла!

Пролѣтсинъ Чачановски

Роденъ на 6. VI. 1922 год. въ София, починалъ на 19.V. 1933 г. Синъ

на бедни родители, той е изпиталъ много малко радости. Още 6 годишенъ, той се поболява отъ силна простуда. Едва оздравѣлъ, той пада отъ велосипедче и си навѣхва крака. Близо 4 години лѣкуватъ крака му най-добри лѣкарі, но напразно... Срѣдъ голѣми мѣки, той издѣхналъ въ ржцетѣ на майка си.

Пролѣтсинъ не е ходилъ на училище. Научиль се самъ да чете и пише. Написаль е доста стихотворения, частъ отъ които сѫ издадени въ сборниче, подъ име „**Моята Пролѣтъ**“. Като трудове на едно дете, стиховетѣ сѫ прекрасни, отъ тѣхъ могатъ да се поучатъ и малки и голѣми читатели. Ние помѣстваме по доле две отъ стихотворенията на покойното даровито и трудолюбиво дете.

ВЕЛИКДЕНЬ

Хѣй пристигна вечъ Великденъ!
Всички съ радость на сърца
грабнахме по две яйца,
тичаме отъ дворъ на дворъ,
пѣемъ всичките въвъ хоръ,
пѣемъ съ весели лица...
Пѣемъ, — кой ще ни познае,
че сме весели деца?

ПРОЛѢТЬ

Хѣй пристигна вече
пролѣтъта засмѣна,
горда и честита,
съ весела премѣна.

Дето тя минава,
всичко разцѣвтава:
Зеленѣй тревата,
зеленѣй гората.